

În deșertul Sahara

În deșertul Sahara

„Cine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi aceasta?” (Ioan 11.26).

În 1935, un călător însetat în deșertul Sahara, aflându-se la mulți kilometri de orice semn de viață, a dat peste o veche pompă de apă ieșind din nisip. Nu era un miraj. Era chiar adevărată! Pe mânerul pompei era o mică cutie de tablă, în care se afla, împăturită cu grijă, o bucată de hârtie pe care era următorul mesaj:

„Această pompă funcționează din lunie 1932. Am pus o piele nouă pentru piston în ea, care ar trebuie să țină cinci ani. Dar pielea se usucă, fiind nefolosită, iar pompa trebuie pregătită pentru a funcționa. Sub piatra mare albă, drept în față, am îngropat o sticlă de apă, la loc ferit de soare, cu dopul în sus. Este tocmai atâta apă cât să pornească pompa; dacă beți ceva din ea, nu mai ajunge.

Turnați din ea cam un sfert și lăsați un pic să se umezească pielea. Apoi turnați restul apei repede și pompați energic! Veți obține apă. Acest puț nu a secat niciodată. Aveți credință. După ce ați scos atâta apă cât vă trebuie, umpleți sticla și puneți-o înapoi sub piatră, întocmai cum ați găsit-o, să fie pentru următorul care are nevoie. Puneți la loc și acest bilet. Aveți încredere.”

Pompa părea bună; nota era inteligentă; dar călătorul trebuia să creadă mesajul și să sacrifice puținul pe care-l avea disponibil pentru a putea căpăta tot ceea ce-i trebuia lui și aceluia care veneau după el.

Ca și în această istorisire, pentru a deveni creștin se cere un pas al credinței: să ne încredințăm Domnului Isus viața pe care o avem acum pentru a căpăta viața veșnică. Domnul Isus Însuși a spus: „Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou; dar cine va bea din apa pe care i-o voi da Eu nicidecum nu va înseta niciodată, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în ei izvor de apă, țâșnind spre viață eternă” (Ioan 4.13-14). L-ați crezut?

Veți împărți apa vieții eterne cu cei care vor veni?